

SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ

X kadencja

Zapis stenograficzny

z posiedzenia
Komisji Praw Człowieka,
Praworządności
i Petycji (102.)

9 czerwca 2021 r.

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Przepisy wprowadzające kodeks cywilny, ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, ustawy z dnia 28 lutego 2003 r.– Prawo upadłościowe, ustawy z dnia 15 maja 2015 r.– Prawo restrukturyzacyjne, w celu uaktualnienia odesłań w nich zawartych (P10-95/20).
2. Rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany art. 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, celem dookreślenia warunków, jakie muszą spełniać osoby opracowujące zagadnienia z zakresu infrastruktury technicznej w aktach planowania przestrzennego (P10-97/20).
3. Rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego, w celu wprowadzenia zaskarżenia postanowienia o niedopuszczeniu pełnomocnika do udziału w sprawie oraz możliwości występowania każdego obywatela jako pełnomocnika strony i obrońcy oskarżonego lub podejrzanego (P10-113/20).
4. Rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w celu wprowadzenia opodatkowania nierządu (P10-114/20).
5. Rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej wprowadzenia opodatkowania majątku należącego do Kościoła katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej oraz dochodów duchownych posługujących na terenie Rzeczypospolitej Polskiej (P10-115/20).
6. Rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany art. 1 ust. 2 i art. 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych, zmiany art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych oraz zmiany art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2002 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów mieszkaniowych o stałej stopie procentowej, w celu uporządkowania przepisów wymienionych ustaw (P10-116/20).

7. Rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy, ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego, w celu zachowania spójności między orzeczeniem separacji a jej zniesieniem oraz ujednoczenia pojęć „konsula” i „osoby wyznaczonej do pełnienia jej funkcji” (P10-118/20).
8. Rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 18 stycznia 2001 r. o wyścigach konnych, m.in. w celu wprowadzenia zakazu prowadzenia stajni wyścigowej przez osoby prawomocnie skazane za znęcanie się nad zwierzętami, oraz ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt, w celu wykreślenia koni z listy zwierząt rzeźnych (P10-122/20).
9. Rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany art. 34 ust. 1 i art. 37 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz zmiany art. 4 ust. 5 pkt 1, art. 7 ust. 1 pkt 1, art. 24 i 25 ust. 1-3 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o restrukturyzacji hutnictwa żelaza i stali (P10-124/20).
10. Rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustaw: z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie, z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji, z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych, w celu uaktualnienia przepisów odwołujących się do innych ustaw (P10-125/20).
11. Wstępna dyskusja nad sprawozdaniem rocznym z rozpatrzonych przez komisję w 2020 roku petycji.

(Początek posiedzenia o godzinie 14 minut 01)

(Posiedzeniu przewodniczą przewodniczący Aleksander Pocię oraz zastępcę przewodniczącego Marek Plura)

**PRZEWODNICZĄCY
ALEKSANDER POCIEJ**

Witam wszystkich państwa.
Otwieram sto drugie posiedzenie naszej komisji.

Chciałbym się upewnić, że mamy kworum. Mamy kworum.

Dzisiaj będziemy rozpatrywać kolejne petycje. Chciałbym oddać przewodniczenie panu przewodniczącemu Markowi Plurze.

Bardzo proszę, Panie Przewodniczący. Proszę prowadzić dalej obrady.

Dziękuję.
(Przewodnictwo obrad obejmuje zastępcę przewodniczącego Marek Plura)

**ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
MAREK PLURA**

Dzień dobry, witam państwa serdecznie, witam senatorów tu obecnych i uczestniczących zdalnie w naszym posiedzeniu oraz wszystkich gości.

Procedura nakazuje mi zadać pytanie, czy w naszym posiedzeniu uczestniczy ktoś, kto zajmuje się działalnością lobbingową. Jeżeli tak, to proszę o zgłoszenie się. Nie widzę takiego zgłoszenia.

Przystępujemy do rozpatrywania punktów naszego porządku obrad według kolejności.

Proszę o przedstawienie pierwszej petycji.

**SPECJALISTA W DZIALE PETYCJI
I KORESPONDENCJI W BIURZE ANALIZ,
DOKUMENTACJI I KORESPONDENCJI
W KANCELARII SENATU
ARKADIUSZ WASZKIEWICZ**

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!
Arkadiusz Waszkiewicz, Biuro Analiz, Dokumentacji i Korespondencji.

Niniejsza petycja została wniesiona 15 i 17 września przez podmiot indywidualny, pana Sebastiana Adamowicza. Dotyczy ona zmiany 4 ustaw w celu uporządkowania ich przepisów i dostosowania ich brzmienia do innych aktów prawnych, mianowicie ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Przepisy wprowadzające kodeks cywilny, ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe oraz ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne. Autor petycji wnosi o wprowadzenie w ustawach następujących zmian.

Wnosi o skreślenie w przepisach wprowadzających kodeks cywilny w art. XLVI §2 zdaniu drugim wyrażenia „lub państwowa komisja arbitrażowa”.

Wnosi o nadanie w prawie o postępowaniu przed sądami administracyjnymi nowego brzmienia art. 124 §1 pkt 2 o następującej treści: jeżeli w składzie organów jednostki organizacyjnej będącej stroną zachodzą braki uniemożliwiające jej działanie, chyba że ustanowiono kuratora na podstawie art. 30 §1 albo art. 42¹ §1 kodeksu cywilnego; oraz o dodanie pkt 3¹ do art. 128 §1 w brzmieniu: w razie braku w składzie organów jednostki organizacyjnej będącej stroną – z chwilą wyboru albo powołania tego organu,

a w przypadku gdy dla strony ustanowiono kuratora umocowanego do podejmowania czynności za stronę – z chwilą jego ustanowienia.

W zakresie prawa upadłościowego i restrukturyzacyjnego autor wnosi o zmianę nazewnictwa poprzez wykreślenie w art. 18, art. 150, art. 491³ oraz art. 491⁹ ust. 4 – Prawo upadłościowe wyrazu „zawodowy”, zaś w zakresie prawa restrukturyzacyjnego o usunięcie w art. 14 ust. 2 wyrazu „zawodowych”.

Petycja o analogicznej treści w tym samym czasie wpłynęła do Sejmu. W przedmiotowej sprawie zostały wydane opinie Biura Analiz Sejmowych. Zdaniem ekspertów BAS, odnoszącym się do propozycji zmiany przepisów ustawy – Przepisy wprowadzające kodeks cywilny, aktualne brzmienie przepisów nie powoduje problemów interpretacyjnych. Jako że komisje arbitrażowe nie funkcjonują obecnie w polskim porządku prawnym, dokonanie postulowanej zmiany nie jest niezbędne.

Ponadto biuro analiz uznało, że nowelizacja p.p.s.a. nie jest zasadna. Kurator powoływany na podstawie art. 30 ustawy powoływany jest jedynie do określonej czynności, a nie w celu ogólnej reprezentacji. Sam fakt jego powołania w trybie art. 42 kodeksu cywilnego nie oznacza automatycznego usunięcia braku w składzie jednostki organizacyjnej uniemożliwiającego jej działanie. Zmiany w zakresie prawa upadłościowego i restrukturyzacyjnego, zdaniem Biura Analiz Sejmowych, również nie są konieczne. Dziękuję.

**ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
MAREK PLURA**

Bardzo dziękuję.

Czy w zakresie tej petycji zaproszeni goście chcieliby zabrać głos? Pytam zwłaszcza stronę rządową, ale jest to również pytanie do osób uczestniczących w posiedzeniu zdalnie.

(Głos z sali: O głos prosi przedstawiciel NSA.)

Bardzo proszę, oddaję głos przedstawicielowi NSA

**NACZELNIK WYDZIAŁU II W BIURZE
ORZECZNICTWA W IZBIE OGÓLNOADM-
NISTRACYJNEJ W NACZELNYM SĄDZIE
ADMINISTRACYJNYM
ARKADIUSZ DESPOT-MŁADANOWICZ**

Dzień dobry państwu.

W sumie to chciałbym...

(Zastępca Przewodniczącego Marek Plura: Niestety bardzo słabo słyszymy.)

Teraz jest lepiej?

(Zastępca Przewodniczącego Marek Plura: Troszkę lepiej. Dziękuję.)

Troszkę lepiej. Dobrze.

Chciałbym się przychylić do wniosku legislatorów dotyczącego zbędności wprowadzania zmian w prawie o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, gdyż, jak słusznie zauważono, kurator z art. 30 p.p.s.a. jest wyznaczany do określonej czynności i tylko w sytuacjach niecierpiących zwłoki. Nie jest to kompetencyjnie taki sam kurator jak kurator ustanawiany na podstawie art. 69 kodeksu postępowania cywilnego. Tam kompetencje kuratora są zupełnie inne.

Jeżeli chodzi o zmianę dotyczącą kuratora dla osoby prawnej, o której mowa w kodeksie cywilnym, to wprowadzenie tej zmiany również można uznać za zbędne. W orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego, w sytuacji dopuszczenia takiego kuratora... W zależności od zakresu, jaki określił sąd do reprezentacji w zaświadczeniu, są podejmowane rozstrzygnięcia, które są dopuszczane z udziałem kuratora reprezentującego jednostkę organizacyjną dotkniętą brakami reprezentacyjnymi. Tak więc stosowanie aktualnego brzmienia przepisów i ich interpretacja nie budzą wątpliwości. W każdej jednostkowej sprawie przepisy w aktualnym brzmieniu można stosować adekwatnie do rzeczywistej sytuacji procesowej. To tyle z mojej strony. Dziękuję bardzo.

**ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
MAREK PLURA**

Bardzo dziękuję, Panie Sędzio.

Otwieram dyskusję.

Widziałem, że pan senator Mamątow sygnalizował, że chce zabrać głos.

Proszę uprzejmie.

**SENATOR
ROBERT MAMAŃTOW**

Dziękuję bardzo.

Panie Przewodniczący, proponuję, by wzorem postępowania w wypadku poprzednich

petycji tego typu skierować tę petycję do Rządowego Centrum Legislacji i nie podejmować nad nią prac.

**ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
MAREK PLURA**

Bardzo dziękuję, Panie Senatorze.

Czy ktoś jeszcze z państwa senatorów chciałby zabrać głos?

Rozumiem, że mamy tego typu wnioski i powinniśmy go przegłosować. W związku z tym zarządzam głosowanie.

Kto z państwa jest za przyjęciem wniosku pana senatora Mamątowa?

Dziękuję. 4 osoby na sali za.

Czy mamy już wyniki głosowania internetowego?

(Głos z sali: Pan senator Fedorowicz...)

A, rzeczywiście. Dołączył pan senator Federowicz. Jesteśmy w trakcie głosowania nad wnioskiem o niepodjęcie prac nad petycją i przekierowanie jej do rządowego biura legislacyjnego.

Ja byłem za, obecni na sali senatorowie również. Pan senator też jest za. Rozumiem.

Jednogłośnie na sali.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę o głosowanie senatorów uczestniczących w posiedzeniu zdalnie.

8 głosów za, jednogłośnie.

Dziękuję. Zamykam głosowanie.

Rozumiem, że możemy przejść do rozpatrywania kolejnej petycji.

Bardzo proszę o jej przedstawienie, zreferowanie.

**GŁÓWNY SPECJALISTA W DZIALE PETYCJI I KORESPONDENCJI W BIURZE ANALIZ, DOKUMENTACJI I KORESPONDENCJI W KANCELARII SENATU
MARZENA KRYSIAK**

Dzień dobry.

Marzena Krysiak, Dział Petycji i Korespondencji.

Jest to petycja indywidualna. Została ona wniesiona przez osobę fizyczną w dniu 28 września 2020 r.

Autor petycji proponuje, aby dokonać zmiany art. 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym celem dookreślenia warunków, jakie muszą spełniać osoby, które opracowują zagadnienia z zakresu infrastruktury technicznej w aktach planowania przestrzennego.

W celu realizacji postulatu petycji autor proponuje wprowadzenie do art. 5 pktu 7, który brzmiałby następująco: do określenia ustaleń zasad i rozwiązań budowy, rozbudowy i modernizacji systemów infrastruktury technicznej, gospodarki wodnej i komunikacji w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego dopuszcza się jedynie projektantów posiadających uprawnienia budowlane bądź stwierdzenie przygotowania zawodowego do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w dziedzinach, jakie są sprecyzowane w dokumencie upoważniającym do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie.

W opinii wnoszącego petycję w świetle obowiązujących przepisów osoby, które są odpowiedzialne za przygotowanie wszelkiego rodzaju opracowań urbanistycznych na ogół nie posiadają nie tylko udokumentowanego, ale i profesjonalnego przygotowania, a przede wszystkim nie posiadają dostatecznej wiedzy w zakresie warunków działania, zasad rozbudowy, modernizacji czy funkcjonowania elementów infrastruktury technicznej, głównie podziemnej, która gwarantuje prawidłowe funkcjonowanie osiedli czy miast.

W praktyce, zdaniem wnoszącego petycję, wygląda to tak, że w zakresie infrastruktury decyduje główny autor projektu planu urbanistycznego, tj. osoba, która posiada z urzędu status urbanisty. Najczęściej, jak to wynika z wywiadu, który przeprowadził autor petycji, są to architekci, ale urbanistami są również ekonomiści, geografowie czy nawet przyrodnicy.

Zdaniem autora petycji przyjęcie proponowanego zapisu może przyczynić się do wykluczenia nieprofesjonalnych, nieprawidłowych rozwiązań urbanistycznych, dotyczących elementów infrastruktury technicznej, która jest związana z sieciami przesyłowymi oraz powiązanymi z nimi obiektami, które świadczą niezbędne usługi dla danej jednostki przestrzennie-gospodarczej w zakresie energetyki,

dostarczania ciepła, wody, usuwania ścieków, odpadów, transportu oraz teletechniki.

Wnoszący petycję przed złożeniem jej do Senatu skierował swoje propozycje do 2 podmiotów, do Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa w 2019 r. oraz do Departamentu Planowania Przestrzennego w Ministerstwie Rozwoju.

Kierownictwo Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, odpowiadając autorowi na przesłaną propozycję, podkreśliło, że Polska Izba Inżynierów Budownictwa nie posiada prawa do inicjatywy ustawodawczej, ale włączy się w opiniowanie zaproponowanych zmian na etapie konsultacji projektu ustawy, który zostanie przygotowany.

Jeśli chodzi o Ministerstwo Rozwoju, to Departament Planowania Przestrzennego odniósł się do propozycji, która dotyczy włączenia inżynierów zrzeszonych w Polskiej Izbie Inżynierów Budownictwa do zespołów, które przygotowują projekty aktów planowania przestrzennego. Resort poinformował, że przygotowuje reformę systemu planowania i zagospodarowania przestrzennego, której celem będzie wyeliminowanie możliwości prowadzenia przez gminę polityki przestrzennej w sposób nieplanowany, niekontrolowany, doraźny, wbrew prognozom rozwojowym. Ministerstwo przekazało też informację, że zgłoszone przez autora korespondencji wnioski, dotyczące włączenia do zespołów projektowych z zakresu urbanistyki i planowania przestrzennego osób, które dysponują wykształceniem i doświadczeniem technicznym w zakresie gospodarki wodno-ściekowej oraz infrastruktury transportowej, zostaną uwzględnione w projekcie założeń do nowej ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Trzeba podkreślić, że obecnie trwają prace nad reformą planowania przestrzennego. W Ministerstwie Rozwoju, Pracy i Technologii został powołany zespół roboczy do spraw reformy systemu planowania przestrzennego. W tej chwili trwają prekonsultacje dotyczące założeń projektu ustawy. Jak wynika z informacji uzyskanych z ministerstwa, potrwa to mniej więcej do końca maja bieżącego roku. Prawdopodobnie w przyszłym roku projekt ustawy będzie gotowy. Dziękuję bardzo. To wszystko.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
MAREK PLURA

Bardzo dziękuję.

Podobnie jak w przypadku poprzedniego punktu proszę o głos naszych gości. Wiem, że są

z nami przedstawiciele Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii. Chciałbym państwu oddać głos w pierwszym rządzie.

ZASTĘPCA DYREKTORA
DEPARTAMENTU PLANOWANIA
PRZESTRZENNEGO W MINISTERSTWIE
ROZWOJU, PRACY I TECHNOLOGII
ANNA MICHALIK

Dzień dobry.

Anna Michalik, zastępca dyrektora Departamentu Planowania Przestrzennego.

Chciałabym tylko podkreślić, że planowanie przestrzenne charakteryzuje...

(*Senator Michał Seweryński: Trochę bliżej mikrofonu, bo tu nie słychać.*)

Oczywiście.

Chciałabym podkreślić, że planowanie przestrzenne charakteryzuje się szczególnym rodzajem interdyscyplinarności, ale w obecnym systemie prawnym, w oparciu o aktualną ustawę o planowaniu przestrzennym... Po uwzględnieniu ustaleń poczynionych w trakcie prekonsultacji stwierdzamy, że obligatoryjne włączenie dodatkowych osób do zespołu autorskiego aktów planowania przestrzennego na poziomie lokalnym jest bezzasadne. Wprowadzenie obowiązku, aby skład zespołu autorskiego był rozszerzony o dodatkowych specjalistów, może prowadzić do znacznego podwyższenia kosztów projektu oraz wydłużenia procedury.

Wydaje mi się, że na ten moment wystarczy taka argumentacja. Dziękuję za umożliwienie przedstawienia stanowiska.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
MAREK PLURA

Bardzo dziękuję.

Czy ktoś jeszcze z gości chciałby zabrać głos? Nie widzę chętnych.

Możemy rozpocząć dyskusję w gronie senatorów.

Bardzo proszę, Panie Marszałku. Oddaję panu głos.

SENATOR
MICHAŁ SEWERYŃSKI

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Wobec opinii, która została przytoczona w referacie wprowadzającym, że ministerstwo rozwoju ma zaplanowane prace legislacyjne obejmujące obszar tej petycji, składam wniosek o niepodejmowanie dalszych prac nad petycją przez komisję.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
MAREK PLURA

Bardzo dziękuję.
Bardzo proszę. Pan senator Mamątow.

SENATOR
ROBERT MAMAŃTOW

Ja chciałbym się dopytać pani, która przedstawiała sprawozdanie z tej petycji, jakie było stanowisko tych 2 podmiotów, czyli stowarzyszenia inżynierów i techników oraz tego drugiego podmiotu. Jaka była ich opinia odnośnie do tej petycji? Krótko. Są za czy przeciw?

GŁÓWNY SPECJALISTA
W DZIALE PETYCJI I KORESPONDENCJI
W BIURZE ANALIZ, DOKUMENTACJI
I KORESPONDENCJI
W KANCELARIISENATU
MARZENA KRYSIAK

Polska Izba Inżynierów Budownictwa była na tak, ale ona włączy się w prace dopiero na etapie konsultacji projektu ustawy. Ministerstwo – wcześniej było to Ministerstwo Rozwoju – uznało, że te uwagi zostaną uwzględnione w pracach.

(*Senator Robert Mamątow: Dziękuję.*)

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
MAREK PLURA

Bardzo dziękuję.
Czy mamy jeszcze jakieś głosy w dyskusji nad tym punktem? Nie.

Możemy przejść do głosowania nad wnioskiem pana senatora, pana marszałka Seweryńskiego o niepodejmowanie dalszych prac nad petycją.

Ogłaszam głosowanie.

Kto z państwa jest za wnioskiem pana senatora?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Czy możemy połączyć te wyniki z wynikami głosowania w internecie? Czy ono już się dopełniło?

Jednogłośnie, 8 osób za.

Bardzo dziękuję.

Przechodzimy do punktu trzeciego.

Bardzo proszę o przedstawienie petycji zawartej w punkcie trzecim.

GŁÓWNY SPECJALISTA
W DZIALE PETYCJI I KORESPONDENCJI
W BIURZE ANALIZ, DOKUMENTACJI
I KORESPONDENCJI
W KANCELARIISENATU
MARZENA KRYSIAK

Dzień dobry.

Maciej Kowalski, Dział Petycji i Korespondencji.

Petycja, którą przedstawię, to petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną. Dotyczy ona zmiany kodeksu postępowania cywilnego oraz kodeksu postępowania karnego w celu wprowadzenia możliwości występowania każdego obywatela jako pełnomocnika strony i obrońcy oskarżonego lub podejrzanego oraz wprowadzenia zaskarżenia postanowienia o niedopuszczeniu pełnomocnika do udziału w sprawie. Można powiedzieć, że są to dwa postulaty połączone w jeden.

Wnioskodawca postuluje dodanie do art. 87 k.p.c. zapisu, który stanowiłby o tym, iż pełnomocnikiem strony może być każda osoba fizyczna, a nie jak obecnie stanowią przepisy, wyłącznie adwokat, radca prawny czy rzecznik patentowy. Podobny zabieg legislacyjny autor petycji proponuje wprowadzić do art. 82 kodeksu postępowania karnego, co oznaczałoby dopuszczenie do udziału w sprawie karnej, jako obrońcy lub pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego, każdej osoby, a nie tylko adwokata czy radcy prawnego. W uzasadnieniu autor petycji podnosi, że ukształtowanie przepisów w proponowany przez niego sposób miałyby na celu ochronę obywateli przed naruszeniem ich praw do obrony oraz swobodnego wyboru pełnomocnika i obrońcy.

Autor petycji proponuje również wprowadzenie do kodeksu postępowania cywilnego zapisu, który dałby możliwość zaskarżenia zażaleniem postanowienia sądu pierwszej instancji, w którym to postanowieniu odmówiono stronie dopuszczenia do udziału w sprawie pełnomocnika procesowego. Wnoszący petycję w jej uzasadnieniu podkreśla, że obecne przepisy takiej możliwości nie dają.

Jeżeli chodzi o stan prawny, to art. 86 kodeksu postępowania cywilnego stanowi, że strony i ich organy lub przedstawiciele ustawowi mogą działać przed sądem osobiście lub przez pełnomocników. Art. 87 kodeksu postępowania cywilnego wymienia, kto może być pełnomocnikiem. Może to być adwokat lub radca prawny, w sprawach własności intelektualnej także rzecznik patentowy, a w sprawach restrukturyzacji i upadłości także osoba posiadająca licencję doradcy restrukturyzacyjnego. Może to być również małżonek, rodzeństwo, zstępni lub wstępni strony oraz osoby pozostające ze stroną w stosunku przysposobienia. Pełnomocnikiem osoby prawnej lub przedsiębiorcy, w tym nieposiadającego osobowości prawnej, może być również pracownik tej jednostki albo jej organu nadrzędnego.

Odnośnie do drugiego postulatu, czyli zaskarżenia postanowienia o odmowie dopuszczenia pełnomocnika strony do udziału w sprawie, należy wskazać, że art. 394 kodeksu postępowania cywilnego oraz art. 394^{1a} wymieniają enumeratywnie, od jakich postanowień sądu pierwszej instancji przysługuje zażalenie. W tym katalogu nie ma zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji dotyczące niedopuszczenia pełnomocnika do udziału w sprawie.

Chciałbym tutaj przytoczyć 2 orzeczenia, Sądu Najwyższego i sądu apelacyjnego w przedmiocie petycji.

W jednym z orzeczeń Sądu Najwyższego, z dnia 17 listopada 2003 r., zostało wskazane, że żona skazanego nie jest stroną ani też strony obrońcą, którym może być wyłącznie adwokat, nie spełnia zatem wymogów określonych w procedurze do występowania na korzyść skazanego.

Sąd Apelacyjny w Krakowie w postanowieniu z dnia 20 października 2016 r. wskazał, że zażalenie strony w przedmiocie odmowy dopuszczenia do udziału w sprawie w charakterze pełnomocnika jest niedopuszczalne. W uzasadnieniu tego orzeczenia wskazano, iż postanowienie, którego przedmiotem jest odmowa dopuszczenia do

udziału w sprawie w charakterze pełnomocnika procesowego strony, nie zostało wymienione w art. 394 §1 pkt 1–12 kodeksu postępowania cywilnego. Nie jest ono także orzeczeniem kończącym postępowanie w sprawie. W konsekwencji uznać więc należy, że od wskazanego postanowienia nie przysługuje zażalenie. Dziękuję.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO MAREK PLURA

Bardzo dziękuję.

Otwieram dyskusję.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie?

Mamy zgłoszenie.

Proszę o przedstawienie się.

PAN WOJCIECH PRUŃSKI

Dzień dobry.

Nazywam się Wojciech Pruński, jestem autorem tej petycji.

Petycja została dość szczegółowo przedstawiona, więc postaram się w skrócie dopowiedzieć to, co nie zostało powiedziane.

Podstawowym prawem obywateli jest prawo do 2 instancji. Osoba, która streszczała petycję, podniosła kwestię tego, że to postanowienie nie kończy postępowania. Prawo do obrony jest jednym z najważniejszych praw demokracji. I proszę zwrócić uwagę, że tak ważna kwestia nie została poddana możliwości kontroli 2 instancji. Sędzia może się pomylić, wydać postanowienie, że nie można tego dopuścić, a potem nikt nie ma prawa tego sprawdzić. W konsekwencji dochodzi do sytuacji, które chciałbym tutaj przytoczyć.

Ta petycja wynika z mojego 11-letniego doświadczenia. Spotkałem się z tym, że te przepisy są różnie traktowane. Art. 87 k.p.c. pozwala na przystępowanie do sprawy pełnomocnika niebędącego profesjonalnym pełnomocnikiem, jeżeli posiada on umowę stałego stosunku zlecenia. Ja akurat korzystam z tego prawa. Problemem jest to, że nie można zaskarżyć takiego orzeczenia. Teraz mamy taką sytuację, że w sądzie okręgowym w Warszawie – może nie będę podawał sygnatury, bo została ona wymieniona w petycji

– nie zostałem dopuszczony jako pełnomocnik do sprawy rozwodowej. A w sprawie tego samego obywatela, na podstawie identycznego dokumentu, prowadzonej w Płońsku, w sprawie o sygn. III Ns 308/20, zostałem dopuszczony. Ta sprawa jest już nieprawomocnie zakończona w tym sądzie.

Mamy więc do czynienia z sytuacją, kiedy przepisy są różnie interpretowane. Uważam, że powinno być to zmienione. Bo skoro ustawodawca dopuścił możliwość występowania pełnomocnika mającego z obywatelem umowę stałego stosunku zlecenia, taką szerszą, a uchwały Sądu Najwyższego mówią, że się to dopuszcza, jeżeli jest taka szersza umowa, to powinno być to poddane możliwości kontroli 2 instancji. Wymieniłem art. 394¹–394², bo tu nie ma możliwości zaskarżenia. To powoduje, że obywatel, który swobodnie wybrał sobie pełnomocnika na podstawie art. 42 konstytucji, w którym jest zapis, że mamy prawo do swobodnego wyboru pełnomocnika, nie ma możliwości zaskarżenia postanowienia, czyli zostaje sam na sali sądowej i już nic nie może zrobić. Jest to argumentowane w ten sposób, że to nie jest decyzja kończąca. Ale to nic nie zmienia. W trakcie procesu zapadają postanowienia dotyczące zabezpieczenia, które zmieniają ludzkie losy, np. postanowienia w sprawach rodzinnych. Nie będę tego wszystkiego wymieniał, ale powiem, że one dotyczą nagłych sytuacji, które się zmieniają. I bez możliwości obrony... Obywatel, który nie ma pojęcia o prawie, jest bez szans. Chciałbym poprosić Szanowną Komisję, żeby dano obywatelom prawo do 2 instancji.

Uważam, że w tym artykule – być może szanowni członkowie komisji by się ze mną zgodzili – należy rozszerzyć katalog spraw albo, tak jak zaproponowałem, umożliwić wszystkim obywatelom wzajemną obronę. Bo skoro obywatel decyduje się na to, żeby ktoś go bronił... Jaki pozytywny skutek dla państwa ma ograniczenie grupy osób, z których obywatel może wybierać, do adwokatów i radców prawnych? W mojej ocenie, Szanowni Członkowie Komisji, nie ma tu żadnego pozytywnego skutku. Skoro adwokaci i radcy prawni są lepsi – wszyscy o tym wiedzą – to taki zwykły obywatel przystępujący do sprawy nie stanowi dla nich żadnego zagrożenia. A co może zrobić w takim postępowaniu? Ewentualnie może pomóc. Sędziowie prowadzący postępowania z pewnością zareagują, jeżeli

taki pełnomocnik nie będzie potrafił wykonać pewnych czynności.

Ponadto w postępowaniu karnym... Zwróciłem uwagę na art. 82 k.p.k. Tu jest inna sytuacja. Tu nie ma możliwości przystępować żaden obywatel oprócz adwokata, radcy prawnego.

Szanowni Członkowie Komisji, w ostatnich latach mieliśmy sporo różnych manifestacji. Chciałbym podać taki przykład. Wyobraźmy sobie, że manifestuje jakaś grupa ludzi, na miejscu nie ma żadnego adwokata, a kolega chciałby obronić kolegę. To przykładowa sytuacja. On nie może tego zrobić, bo policjant mu powie: pan nie jest adwokatem, nie może pan bronić, nie będziemy udzielać panu żadnych informacji, nie jest pan rodziną. Dlaczego nie można umożliwić obywatelom takiego prawa do obrony, w ramach takiej prawdziwej demokracji, gdzie jeden obywatel może obronić drugiego obywatela dlatego, że chce. Art. 82 k.p.k. zamyka tę drogę. Obywatel nie ma prawa obronić drugiego obywatela. Uważam, że to jest sprzeczne z art. 78 konstytucji, sprzeczne z art. 176 konstytucji, sprzeczne z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz z art. 6 Konwencji o ochronie praw człowieka.

Co bym mógł jeszcze dodać, Szanowni Członkowie Komisji? Chciałbym poprosić o pochylenie nad tą petycją. Dziękuję bardzo.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
MAREK PLURA

Bardzo dziękuję.

Czy ktoś z jeszcze państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie?

(*Senator Jerzy Fedorowicz*: Ja muszę zabrać głos.)

Bardzo proszę, pan senator Fedorowicz.

SENATOR
JERZY FEDOROWICZ

Przepraszam, Szanowny Panie, ale jest tu podstawowe pytanie. Jeżeli władza i sprawiedliwość są oparte na oskarżeniu, obronie i sędziach... Ludzie upoważnieni i wykształceni stają po dwóch stronach w procesie sądowym. A co się stanie, jeżeli pełnomocnik, który nie ma żadnego przygotowania naukowego, nie

ma uniwersyteckiego dyplomu, przegra sprawę? Gdzie wtedy obywatel miałby dochodzić sprawiedliwości? Wydaje mi się, że to nie jest rozwiązanie, które byłoby sprawiedliwe i dobre.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
MAREK PLURA

Bardzo dziękuję.
Czy w związku z tym, Panie Senatorze, ma pan jakiś wniosek?

SENATOR
JERZY FEDOROWICZ

Składam wniosek o niepodejmowanie prac nad tą petycją.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
MAREK PLURA

Bardzo dziękuję.
Mamy wniosek i chyba nie mamy więcej...
(*Pan Wojciech Pruński: Mógłbym jeszcze odnieść się do tego w jednym słowie, jeżeli przewodniczący pozwoli?*)
Myślę, że pana stanowisko jest jasne dla nas wszystkich.

(*Pan Wojciech Pruński: Dobrze.*)

Dziękuję za osobistą obecność na posiedzeniu komisji.

Chciałbym teraz poddać pod głosowanie wniosek pana senatora Fedorowicza o nieprowadzenie dalszych prac nad petycją.

Kto z państwa senatorów jest za tym wnioskiem?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Poproszę o wynik głosowania internetowego, jeśli senatorzy, którzy biorą zdalny udział w posiedzeniu, już zagłosowali.

(*Głos z sali: Jedna osoba nie głosuje, więc...*)

Poproszę, aby zagłosowali wszyscy, którzy chcą to uczynić. Poczekamy tradycyjnie 5 sekund. To już taka nasza nowa świecka tradycja.

Zamykam głosowanie.

Proszę o podanie wyników.

6 głosów za, nikt nie był przeciw, 1 senator się wstrzymał.

Dziękuję.

Poproszę o przedstawienie petycji zawartej w punkcie czwartym.

GŁÓWNY SPECJALISTA
W DZIALE PETYCJI I KORESPONDENCJI
W BIURZE ANALIZ, DOKUMENTACJI
I KORESPONDENCJI
W KANCELARII SENATU
GABRIELA KOPANIA

Dzień dobry.

Gabriela Kopania, Dział Petycji i Korespondencji.

Szanowny Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Jest to petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną. Ma ona na celu podjęcie inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany prawa podatkowego w celu wprowadzenia opodatkowania nierządu.

Autor petycji wskazał, że z badań opinii publicznej wynika, że Polacy chcą legalizacji nierządu i jego opodatkowania. Jako podstawę prawną autor petycji wskazuje art. 2, art. 30, art. 65, art. 67 oraz art. 84 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

W ocenie autora petycji obecny stan prawny w zakresie prostytucji i innych usług seksualnych jest rażąco sprzeczny z zasadą równości wobec prawa. Petytor podkreśla, że nie można przyjąć za sprawiedliwe społecznie istnienie ogromnego sektora życia publicznego, który nie jest opodatkowany oraz kontrolowany przez instytucje państwowe.

Jeżeli chodzi o stan prawny i poszczególne artykuły Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, które przywołał autor petycji, to przypomnę, że art. 2 stanowi, że Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej. Art. 30 traktuje o przyrodzonej i niezbywalnej godności człowieka. Art. 65 gwarantuje wolność wyboru i wykonywania zawodu oraz wyboru miejsca pracy, a także formy i charakteru dopuszczalnego zatrudnienia. Art. 67 konstytucji wskazuje, że obywatel ma prawo do zabezpieczenia społecznego. Ostatni przepis, o jakim wspomina petytor, to art. 84, który wskazuje,

że każdy jest obowiązany do ponoszenia ciężaru świadczeń publicznych, w tym podatków.

Zauważyć należy, że ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych w art. 2 wskazuje wprost, że przepisów tej ustawy nie można stosować do przychodów, które wynikają z czynności, które nie mogą być przedmiotem prawnie skutecznej umowy. Jednocześnie w tym samym przepisie wskazano, że w przypadku braku przeciwnego dowodu przyjmuje się, że przychody pochodzą z czynności mogącej być przedmiotem prawnie skutecznej umowy. W odniesieniu do omawianego tematu oznacza to, że osoby, które zajmują się prostytutką, nie muszą odprowadzać podatku, ale muszą uprawdopodobnić źródło swojego dochodu. Jeżeli tego nie zrobią, będą zobligowani do zapłaty podatku od nieujawnionych źródeł przychodów w wysokości 75%.

Prostytucja wirtualna podlega opodatkowaniu podatkiem PIT z uwagi na to, że jest to działalność wykonywana osobiście lub jako działalność gospodarcza, ale tylko wówczas, kiedy wykonywana jest w sposób ciągły i cykliczny. Izby skarbowe w swoich interpretacjach wielokrotnie wskazywały, że czynności wykonywane za pośrednictwem internetu nie mieszczą się w zakresie słowa „prostytucja”. W doktrynie istnieją też poglądy, zgodnie z którymi prostytutka, jeżeli jest wykonywana z własnej woli, na własną odpowiedzialność oraz odpłatnie, podlega opodatkowaniu podatkiem VAT, bowiem osoba ją wykonująca w świetle prawa prowadzi działalność gospodarczą z uwagi na obowiązywanie art. 15 ust. 2 ustawy o VAT.

Na koniec chciałabym pokrótce przedstawić, jak instytucja nierządu funkcjonuje w innych krajach europejskich.

(Zastępca Przewodniczącego Marek Plura: Bardzo proszę.)

Prostytucja jest legalna i opodatkowana w Niemczech, na Łotwie, w Grecji, we Włoszech oraz w Holandii. W Belgii prostytutka nie jest zakazana, we Francji i na Ukrainie jest nielegalna, w Danii i na Cyprze – częściowo legalna.

Petycja o tożsamej treści wpłynęła do Ministerstwa Finansów. Jest to petycja tego samego autora. Wpłynęła ona w listopadzie 2020 r., tak samo jak do naszej komisji. 9 lutego ministerstwo opowiedziało autorowi na jego petycję i wskazało w odpowiedzi, że w Polsce uprawianie prostytutki i czerpanie z tego tytułu korzyści materialnych nie jest nielegalne, ale

jednocześnie nie jest prawnie uregulowane. Nielegalne są praktyki związane z prostytutką, takie jak stręczycielstwo i sutenerstwo. W odpowiedzi podkreślono, że kwestia opodatkowania usług prostytutki jest wtórna w stosunku do ewentualnego stworzenia ram prawnych dla tego rodzaju działalności. Dziękuję bardzo.

**ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
MAREK PLURA**

Bardzo dziękuję.

Czy ktoś z gości lub senatorów chciałby zabrać głos w tej sprawie?

Pan marszałek. Proszę uprzejmie, Panie Senatorze.

**SENATOR
MICHAŁ SEWERYŃSKI**

Rzeczywiście jest tak, że prostytutka w Polsce nie jest prawnie zakazana i nie jest ścigana, ale przez większość społeczeństwa – ja tak myślę – jest uznawana za naganną moralnie. Trudno, żebyśmy ustanawiali podatki od czynności, które w społecznym odczuciu są uważane za moralnie naganne, dlatego wnoszę o to, ażeby nie procedować nad tą petycją.

**ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
MAREK PLURA**

Bardzo dziękuję.

Mamy wniosek.

Czy jest jeszcze jakiś głos w tej sprawie? Nie widzę zgłoszeń. Z internetu również żadne głosy nie docierają.

Poddaję pod głosowanie wniosek pana marszałka, pana senatora Seweryńskiego o nieprocedowanie nad tą petycją.

Kto z państwa jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję. Poczekajmy na wyniki z internetu.

(Głos z sali: Jedna osoba dalej nie głosuje.)

Zachęcam jednego lub jedną z państwa senatorów do zagłosowania. Za kilka sekund zakończymy głosowanie.

Zamykam głosowanie. Dziękuję.

Poproszę o zsumowane wyniki.

6 głosów za, nikt nie był przeciw, 1 senator się wstrzymał.

Dziękuję.

Poproszę o przedstawienie kolejnej petycji. Jeśli się nie mylę, będzie to petycja piąta.

**GŁÓWNY SPECJALISTA W DZIALE
PETYCJI I KORESPONDENCJI
W BIURZE ANALIZ, DOKUMENTACJI
I KORESPONDENCJI
W KANCELARII SENATU
GABRIELA KOPANIA**

Jeszcze raz Gabriela Kopania, Dział Petycji i Korespondencji.

Jest to kolejna petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną. Jej autor wniósł też poprzednią petycję. Jej przedmiotem jest podjęcie inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany prawa podatkowego w celu wprowadzenia opodatkowania majątku należącego do Kościoła katolickiego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz opodatkowania dochodów duchownych posługujących na terenie Rzeczypospolitej Polskiej.

Autor petycji jako podstawę wniesienia petycji wskazał przepisy Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, a mianowicie art. 2, art. 30, art. 32, art. 65, art. 67 oraz art. 84.

Petytor uznał, że obecny stan prawny jest sprzeczny z zasadą równości wobec prawa, a szczególnie z obowiązkiem podatkowym. Według twierdzeń autora petycji Kościół katolicki oraz jego duchowni nie podlegają jakiegokolwiek opodatkowaniu. Z uwagi na to, że argumentacja i stan prawny są tu takie same jak w przypadku poprzedniej petycji, nie będę kontynuowała i omawiała poszczególnych artykułów z konstytucji. One 5 minut temu zostały tu przedstawione.

Ustawa o gwarancjach wolności sumienia i wyznania w art. 13 stanowi, że majątek i przychody kościołów i innych związków wyznaniowych podlegają ogólnie obowiązującym przepisom podatkowym z wyjątkami, które są określone w odrębnych ustawach. Osoby prawne kościołów i innych związków wyznaniowych są zwolnione z opodatkowania z tytułu przychodów ze swojej działalności, ale tylko działalności niegospodarczej. Dochody z działalności

gospodarczej osób prawnych kościołów i innych związków wyznaniowych oraz spółek, których udziałowcami są wyłącznie te osoby, są zwolnione od opodatkowania w części, w jakiej zostały przeznaczone w roku podatkowym lub w roku po nim następującym na cele kultowe, oświatowo-wychowawcze, naukowe, kulturalne, działalność charytatywno-opiekuńczą, punkty katechetyczne, konserwacje zabytków itp.

Dodatkowo osoby prawne kościołów i innych związków wyznaniowych są zwolnione z opodatkowania i ze świadczeń na fundusz gminny i fundusz miejski, z nieruchomości lub ich części, stanowiących własność tych osób lub używanych przez nie na cele niemieszkalne, z wyjątkiem części zajmowanej na wykonywanie działalności gospodarczej.

Dodatkowo towary przeznaczone na cele charytatywno-opiekuńcze i oświatowo-wychowawcze oraz towary o charakterze kulturalnym przeznaczone na cele kultu są zwolnione z należności celnych przewozowych na mocy rozporządzenia Rady z 16 listopada 2009 r. ustanawiającego wspólnotowy system zwolnień celnych.

Należy również wskazać, że darowizny na kościelną działalność charytatywno-opiekuńczą są wyłączone z podstawy opodatkowania darczyńców podatkiem dochodowym i podatkiem wyrównawczym, jeżeli kościelna osoba prawna przedstawi darczyńcy pokwitowanie odbioru oraz – w okresie 2 lat od przekazania darowizny – sprawozdanie o przeznaczeniu jej na tę działalność. Do darowizn na inne cele mają zastosowanie ogólne przepisy podatkowe.

Ogólna zasada stanowi, że duchowni są zwolnieni z powszechnych zasad rozliczania podatku dochodowego. W praktyce oznacza to, że wobec tej grupy stosowany jest ryczałt, którego wysokość zależy od liczby parafian oraz stanowiska księdza. Kwoty ryczałtu ustalone są obecnie przez obwieszczenie ministra finansów, funduszy i polityki regionalnej z dnia 5 listopada 2020 r. w sprawie stawek karty podatkowej i kwoty, do której można wykonywać świadczenia przy prowadzeniu niektórych usług, z wyjątkiem świadczeń dla ludności, oraz kwartalnych stawek ryczałtu od przychodów proboszczów i wikariuszy.

Nadmienię jeszcze, że katecheci rozliczają się na podstawie przepisów ogólnych. Rozliczenie jest uzależnione od formy zatrudnienia. Ta

sytuacja dotyczy też księży poza pełnieniem posługi w parafii.

Należy wskazać, że największe kontrowersje budzi instytucja tzw. tacy. Są to indywidualne datki, ofiary wiernych, które nie podlegają opodatkowaniu. Kościoły muszą jedynie wskazać, że środki finansowe otrzymane z tych wpłat zostały przeznaczone na cele sprawowania kultu. To samo dotyczy opłat, których wierni dokonują za chrzest, pogrzeb czy też ślub. Biura pielgrzymkowe funkcjonują częściowo w oparciu o działalność sakralną i są w ten sposób zwolnione z podatku dochodowego.

Petycja tej samej treści wpłynęła w listopadzie 2020 r. do Ministerstwa Finansów, które w odpowiedzi przedstawiło autorowi petycji obowiązujący stan prawny dotyczący opodatkowania kościoła oraz dochodów duchownych. Ministerstwo podkreśliło, że obecnie nie przewiduje się zmian w przepisach normujących kwestię opodatkowania kościoła i duchownych.

Na sam koniec chciałabym podkreślić, że petytor oparł swoją petycję na błędnym rozpoznaniu aktualnego stanu prawnego. Dziękuję bardzo.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
MAREK PLURA

Bardzo dziękuję.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos? To jest pytanie również do osób uczestniczących zdalnie.

Bardzo proszę, pan senator Mamątow.
Mam nadzieję, że z wnioskiem.

SENATOR
ROBERT MAMAŃTOW

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Chciałbym nawiązać do kompromisu aborcyjnego. Tutaj też wiele lat temu zawarto kompromis. Nie naruszajmy takich umów, bo to zawsze doprowadza do złych rozwiązań.

Wnoszę o niepodejmowanie prac legislacyjnych nad tą petycją.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
MAREK PLURA

Bardzo dziękuję.

Czy są jeszcze jakieś głosy w zakresie tej petycji? Nie ma.

Poddaję pod głosowanie wniosek pana senatora Mamątowa o nieprocedowanie nad tą petycją.

Kto z państwa jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Poczekamy na głosowanie senatorów uczestniczących zdalnie.

Czy ono już dobiegło końca? Tak. Dziękuję.

Zamykam głosowanie.

Proszę o podanie wyników.

7 głosów za, nikt mnie był przeciw, 1 senator się wstrzymał.

Bardzo dziękuję.

Proszę o przedstawienie petycji, która w naszym programie ma nr 6.

SPECJALISTA W DZIALE PETYCJI
I KORESPONDENCJI W BIURZE ANALIZ,
DOKUMENTACJI I KORESPONDENCJI
W KANCELARII SENATU
ARKADIUSZ WASZKIEWICZ

Arkadiusz Waszkiewicz, Dział Petycji i Korespondencji.

Niniejsza petycja została wniesiona przez podmiot indywidualny, przez pana Sebastiana Adamowicza, pismami z dnia 5 i 12 listopada ub.r. Autor postuluje wprowadzenie zmiany art. 1 ust 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych poprzez nadanie mu następującego brzmienia: „Straż spełnia służebną rolę wobec społeczności lokalnej, wykonując swe zadania z poszanowaniem godności i praw człowieka i obywateli”.

Zdaniem wnoszącego petycję strażnicy gminny winni są szanować godność i prawa nie tylko obywateli, lecz także cudzoziemców zgodnie z brzmieniem art. 30 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, który mówi o przyrodzonej i niezbywalnej godności człowieka.

Autor postuluje ponadto zmianę art. 17 tejże ustawy poprzez nadanie mu treści: „Strażnik, o którym mowa w art. 16, na polecenie właściwego komendanta straży może zostać wyposażony w broń palną na czas wykonywania zadań określonych w art. 11 ust. 1 pkt 5 i 9”. Jest to zmiana stricte techniczna. Zdaniem autora powinno to

tak brzmieć, gdyż art. 11 jest podzielony na ustępy. Tak to odwołanie powinno, jego zdaniem, wyglądać.

Petycja o analogicznej treści została w tym samym terminie skierowana do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej. Biuro Analiz Sejmowych, dokonując jej analizy, przyznało, że postulaty autora petycji są uzasadnione, jeśli chodzi o zmianę ustawy. Nie powinny one jednak stanowić przyczyny rozpoczęcia procesu legislacyjnego, lecz być elementem szerszej nowelizacji ustawy o strażach gminnych.

Kolejne postulowane przez petytora zmiany dotyczą art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych. Autor proponuje nadanie mu następującego brzmienia: „Minister obrony narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy i ministrem właściwym do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, sposób tworzenia i gromadzenia środków funduszu oraz wysokość odpisu na fundusz – jednak nie wyższą od określonej w ustawie – w stosunku do pracowników cywilnych wojska”.

Autor proponuje też zmianę art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2002 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów mieszkaniowych o stałej stopie procentowej poprzez nadanie mu następującego brzmienia: „Bank Gospodarstwa Krajowego sporządza zbiorcze rozliczenie dopłat przekazanych bankom za dany kwartał i przekazuje je ministrowi właściwemu do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa w terminie do końca miesiąca następującego po danym kwartale”.

Zdaniem autora petycji postulowane zmiany mają na celu uporządkowanie aktów prawnych, gdyż przywołane przepisy odnoszą się do nieistniejących organów.

Analogicznie, jak w przypadku zmian dotyczących straży gminnych, te postulaty również zostały skierowane do Sejmu. Zdaniem Biura Analiz Sejmowych autor petycji ma rację, bo artykuły odnoszą się do nieistniejących organów, jednak nie powoduje to istotnych problemów interpretacyjnych związanych z stosowaniem przepisów. W związku z tym Biuro Analiz Sejmowych nie dostrzegło potrzeby przeprowadzenia nowelizacji ustawy w tym zakresie. Dziękuję.

**ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
MAREK PLURA**

Bardzo dziękuję.

Otwieram dyskusję nad tą petycją.

Mam zgłoszenie. Mam informację, że przez internet chciałby zabrać głos pan dyrektor.

Bardzo proszę.

**DYREKTOR DEPARTAMENTU PORZĄDKU
PUBLICZNEGO W MINISTERSTWIE SPRAW
WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI
MARIUSZ CICHOMSKI**

Szanowni Państwo! Panie Przewodniczący!

Mariusz Cichomski, dyrektor Departamentu Porządku Publicznego w MSWiA.

Poprosiłem o głos w kontekście ustawy o strażach gminnych. Proszę państwa, z punktu widzenia praktyki stosowania prawa zaproponowane zmiany, aczkolwiek semantycznie niewątpliwie słuszne – szczególnie ta druga, gdzie mamy do czynienia z ewidentnie błędnym odesłaniem – nie mają realnego wpływu na wykonywanie obowiązków wynikających z samej ustawy. W zakresie rozszerzenia zapisu art. 1 ust. 2 ustawy o strażach gminnych o odwołanie nie tylko do praw obywatela, ale również do praw człowieka... Ja tylko podkreślę coś, na co wskazywało Biuro Legislacyjne i co sam podnosiłem w trakcie posiedzenia Komisji do Spraw Petycji na poziomie sejmowym: mamy artykuł ustawy nadrzędnej, artykuł art. 30 konstytucji, który jednoznacznie daje nam wytyczne, normatywną podstawę do tego, żeby nie tylko godność i prawa obywatela, ale również prawa człowieka były szanowane. Art. 1 ust. 2 ustawy o strażach gminnych ma tak naprawdę charakter stricte informacyjny, bo wartość normatywna wynika tu bezpośrednio z konstytucji.

Podejmowanie w tym zakresie inicjatywy ustawodawczej w rozumieniu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji nie ma żadnego realnego sensu i w żaden sposób nie wpłynie na normatywną zmianę stosowania prawa w tym zakresie.

W przypadku drugiego postulatu odnośnie do ustawy o strażach gminnych, czyli wskazania błędnego odesłania w art. 17 do art. 11 tejże ustawy, autor petycji niewątpliwie ma rację. Na szczęście jest tak, że ze względu na to, że jest to

odesłanie do punktów, a tam pojawiły się ustępy... Punkty są tylko i wyłącznie w jednym ustępie. Mimo tego błędu nie ma wątpliwości w zakresie sposobu odczytania normy prawnej, nie wymaga to żadnej pogłębionej wykładni. Jest oczywiste, co ustawodawca w tym zakresie miał na myśli.

W związku z tym... Należy to jak najbardziej poprawić, zgadzamy się z tym, ale w naszej opinii należy to raczej zrobić przy ewentualnych szerszych zmianach ustawy o strażach gminnych. To by była korekta. Nie zasługuje to na podjęcie samodzielnych działań legislacyjnych. Dziękuję uprzejmie.

**ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
MAREK PLURA**

Bardzo dziękuję.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos lub zgłosić wniosek w zakresie tej petycji? Nie widzę chętnych.

Zgłaszam wniosek o nieprocedowanie nad tą petycją i poddaję go pod głosowanie.

Kto jest za moim wnioskiem?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Poproszę o wyniki głosowania zdalnego i zsumowanie.

Za moment zamknę głosowanie. Zamykam głosowanie.

7 głosów za.

Nie procedujemy nad tą petycją.

Przechodzimy do punktu siódmego porządku obrad.

Bardzo proszę o przedstawienie petycji.

**GŁÓWNY SPECJALISTA
W DZIALE PETYCJI I KORESPONDENCJI
W BIURZE ANALIZ, DOKUMENTACJI
I KORESPONDENCJI
W KANCELARII SENATU
MARZENA KRYSIAK**

Marzena Krysiak, Dział Petycji i Korespondencji.

Mamy tutaj 2 petycje indywidualne wniesione przez pana Sebastiana Adamowicza. Pierwsza grupa postulatów dotyczy zawierania małżeństw

konsularnych, a celem zmiany jest uznanie, że konsul i osoba wyznaczona do pełnienia funkcji konsula wykonują zadania z zakresu prawa rodzinnego. W tym celu autor petycji proponuje 4 zmiany.

Pierwsza zmiana to dodanie w art. 1 §4 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego zdania drugiego w brzmieniu: „Do osób tych stosuje się odpowiednio przepisy niniejszego działu dotyczące kierownika urzędu stanu cywilnego, z wyjątkiem art. 8 §1 i 3 oraz art. 9 §2”.

Druga zmiana dotyczy nadania nowego brzmienia art. 59 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, a konkretnie uzupełnienia go o termin „osoba wyznaczona do pełnienia funkcji konsula”. Artykuł ten miałby brzmieć: „W ciągu 3 miesięcy od chwili uprawomocnienia się orzeczenia rozwodu małżonek rozwiedziony, który wskutek zawarcia małżeństwa zmienił swoje dotychczasowe nazwisko, może przez oświadczenie złożone przed kierownikiem urzędu stanu cywilnego lub konsulem albo osobą wyznaczoną do pełnienia funkcji konsula powrócić do nazwiska, które nosił przed zawarciem małżeństwa”.

Trzecia zmiana dotyczy kodeksu postępowania cywilnego. Autor petycji proponuje, aby dodać art. 564¹ o treści: „Przepisy art. 562 i 564 stosuje się odpowiednio do osoby wyznaczonej do pełnienia funkcji konsula”.

Czwarta zmiana z tej grupy postulatów dotyczy prawa o aktach stanu cywilnego. Autor petycji proponuje dodanie art. 12a o treści: „Ilekroć w ustawie jest mowa o konsulu, rozumie się przez to też osobę wyznaczoną do pełnienia tej funkcji”.

Kolejny postulat dotyczy dodania w art. 89 §3 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego zdania o następującej treści: „Jeżeli ustalenie macierzyństwa następuje po ukończeniu przez dziecko 13 lat, do zmiany nazwiska jest potrzebna jego zgoda”. Ta zmiana ma na celu zwiększenie autonomii dziecka przy zmianie nazwiska.

Wreszcie ostatnia zmiana. Dotyczy ona art. 61⁶ §3 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego. Autor proponuje nadanie temu artykułowi następującej treści: „Znosząc separację, sąd rozstrzyga o władzy rodzicielskiej nad wspólnym małoletnim dzieckiem małżonków i o utrzymaniu kontaktów z nim. Przepis art. 58 §1b stosuje się odpowiednio”.

Trzeba tu podkreślić, że miesiąc później, czyli 17 grudnia 2020 r., autor petycji wniósł obie

petycje do Sejmu. Są one rozpatrywane przez Komisję do Spraw Petycji. Komisja jeszcze nie zakończyła prac, został przedłużony termin rozpatrywania petycji. W międzyczasie powstała opinia Biura Analiz Sejmowych. Biuro ustosunkowało się... Właściwie są to 2 opinie, bo do każdej petycji jest oddzielna opinia.

Jeśli chodzi o małżeństwa konsularne, to eksperci podkreślili, że art. 1 §4 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, który stanowi, że mężczyzna i kobieta będący obywatelami polskimi przebywającymi za granicą mogą zawrzeć małżeństwo również przed polskim konsulem lub przed osobą wyznaczoną do wykonywania funkcji konsula... Trzeba podkreślić, że przepis, do którego autor petycji proponuje dodanie zdania drugiego, uzyskał obecne brzmienie w wyniku nowelizacji dokonanej ustawą z 17 czerwca 2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw. Jak podkreśla się w piśmiennictwie prawniczym, pojęcie „osoba wyznaczona do wykonywania funkcji konsula” nawiązuje do terminologii, która została użyta w art. 3 ustawy o funkcjach konsulów Rzeczypospolitej Polskiej. Ustawa ta została jednak uchylona przez art. 152 ustawy – Prawo konsularne, zatem w obowiązujących przepisach konsularnych zrezygnowano z pojęcia „osoba wyznaczona do wykonywania funkcji konsula”.

W opinii biura analiz propozycje zmiany art. 59 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego oraz dodania art. 12a – Prawo o agatach stanu cywilnego i art. 56⁴ wydają się niezasadne. Także dodanie zdania drugiego do przytoczonego przez mnie art. 1 §4 kodeksu rodzinnego w kształcie zaproponowanym przez autora nie wydaje się wskazane. W uzasadnieniu BAS podkreśla się, że działania konsula związane z zawieraniem małżeństw znajdują oparcie w przepisach ustawy – Prawo o aktach stanu cywilnego. Ponadto wprowadzenie postulowanego przepisu, który miałby charakter porządkujący, mogłoby spowodować merytoryczne przekształcenie modelu procedury dotyczącej zawarcia małżeństwa.

Biuro ustosunkowało się także do postulatu dotyczącego zmiany art. 61⁶ kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, który uznało za niezasadne.

Ostatni z postulatów, odnoszący się do art. 89 §3 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, dotyczy autonomii dziecka przy zmianie nazwiska. W opinii biura zmiana zaproponowana przez

autora petycji pozostaje w kompetencji ustawodawcy. Postulowane w petycji rozwiązanie korespondowałoby z regulacją dotyczącą uznania ojcostwa oraz sądowego ustalenia ojcostwa. Dziękuję bardzo.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
MAREK PLURA

Bardzo dziękuję.

Otwieram dyskusję.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos?

Bardzo proszę. Pan senator, pan marszałek Seweryński.

SENATOR
MICHAŁ SEWERYŃSKI

Ja wnoszę o nieprocedowanie dalsze tej sprawy ze względu na to, że dowiedzieliśmy się, iż jest ona równolegle rozpatrywana w komisji petycji w Sejmie. A jest taka reguła postępowania w naszej komisji – nie jest ona uregulowana żadnym przepisem, ale taki tryb postępowania został wykształcony – żeby nie dublować prac, jeżeli prowadzi je komisja sejmowa. Dziękuję.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
MAREK PLURA

Bardzo dziękuję za ten wniosek.

Czy mamy jeszcze jakieś głosy, uwagi lub wnioski przeciwne? Nie mamy.

A zatem przystępujemy do głosowania.

Kto z państwa jest za wnioskiem pana senatora, pana marszałka Seweryńskiego o dalsze nieprocedowanie nad tymi 2 petycjami – bo, jak rozumiem, bo mamy tu 2? Ja również jestem za.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Poczekamy na wyniki łączne, czyli razem z wynikami głosowania zdalnego.

Myślę, że możemy zamknąć głosowanie. Zamykam głosowanie. I proszę o wyniki.

Jednogłośnie 7 głosów za dalszym nieprocedowaniem nad tymi przedstawionymi przed chwilą petycjami.

Przechodzimy do rozpatrzenia ósmego punktu naszego posiedzenia. Jak dobrze pamiętam, dotyczy on petycji na temat jeździectwa.

STARSZY SPECJALISTA
W DZIALE PETYCJI I KORESPONDENCJI
W BIURZE ANALIZ, DOKUMENTACJI
I KORESPONDENCJI
W KANCELARII SENATU
MACIEJ KOWALSKI

Dzień dobry. Jeszcze raz Maciej Kowalski.

Autor petycji wnosi o zmianę ustawy o wyścigach konnych w zakresie art. 21b ust. 1 pkt 1 poprzez nadanie mu następującego brzmienia: „Pozwolenie na kierowanie stajnią wyścigową w danym roku kalendarzowym może być udzielone osobie, która: 1) nie została skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo określone w art. 35 ust. 1–2, wykroczenie określone w art. 37 ust. 1 i 2 lub art. 37b ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt lub przestępstwo przeciwko mieniu określone w Kodeksie karnym”. Postulowana zmiana ma wprowadzić zakaz prowadzenia stajni wyścigowej przez osobę, którą skazano prawomocnym wyrokiem sądu za zanęcanie się nad zwierzętami.

Zaproponowany przez wnioskodawcę petycji przepis jest prawie identyczny z przepisem w obecnym brzmieniu, niemniej jednak różni się wyłącznie tym, że autor petycji, jeśli chodzi o wskazanie aktualnego art. 35 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie zwierząt, wnosi o zastąpienie spójnika „i” pauzą. Oznacza to, że przepis ten po zmianie obejmowałby swoim zakresem nie tylko ust. 1 i 2, ale również art. 35 ust. 1a, który mówi właśnie o znęcaniu się nad zwierzęciem. Autor petycji uważa, że analogiczna zmiana powinna być wprowadzona w art. 21c, 21d i w art. 21e, które dotyczą udzielenia licencji na trenowanie koni, udzielenia licencji na dosiadanie koni, udzielenia licencji na pełnienie funkcji sędziego wyścigowego.

Ponadto w petycji postuluje się zmianę art. 21d ust. 1 pkt 5 ustawy o wyścigach konnych poprzez zastąpienie wyrazów „zakładu opieki zdrowotnej” wyrazami „podmiotu leczniczego”. Uzasadnieniem tej zmiany jest nieuwzględnienie przez ustawodawcę zmian ujętych w ustawie o działalności leczniczej i w ustawie o ochronie zwierząt.

Następną zmianą proponowaną w petycji jest zmiana przepisów karnych występujących w ustawie o wyścigach konnych. Proponuje się dodanie w art. 28 tej ustawy nowego ust. 1a w brzmieniu: „Tej samej karze podlega, kto wykonuje działalność określoną w ustawie bez wymaganego pozwolenia lub licencji”. Postulat ten, zdaniem autora petycji, wynika z potrzeby penalizacji braku licencji w sytuacji, gdy występuje nakaz jej posiadania.

Wnoszący petycję proponuje też dodanie do art. 34 ustawy o ochronie zwierząt – jest to następna ustawa z petycji, którą zmianę proponuje autor petycji – nowego ust. 1a w brzmieniu: „Zakazuje się uboju koniowatych”. Uzasadnieniem tego postulatu jest to, iż obród koniną jest stosunkowo niewielki, a zamiana miałyby służyć kształtowaniu postaw społecznych. Kwestia związana z zakazaniem uboju koniowatych była przedmiotem interpelacji pana posła Wojciecha Kossakowskiego nr 30246 z dnia 21 marca 2019 r. w sprawie nadania koniom statusu zwierząt towarzyszących. Minister rolnictwa i rozwoju wsi wskazał, że chów i hodowla koni rzeźnych stanowi źródło utrzymania dla znaczącej liczby rolników w Polsce i w związku z tym nie przewiduje się wykreślenia koni z listy zwierząt gospodarskich określonych w przepisach ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich. W odpowiedzi tej zauważono także, że każdy hodowca, który nie zgadza się na skierowanie swego konia na rzeź, w chwili składania wniosku o wydanie dokumentu identyfikacyjnego dla tego zwierzęcia może prosić o wpisanie do dokumentu identyfikacyjnego informacji, że zwierzę to nie jest przeznaczone na ubój w celu spożycia przez ludzi. Działanie takie zapobiegnie skierowaniu tego zwierzęcia na rzeź w celu pozyskania mięsa w przyszłości. O dokonanie tego wpisu może wystąpić również każdy kolejny właściciel konia w chwili zgłaszania zmiany właściciela konia.

Chcę dodać, że do Sejmu wpłynęła również petycja o tożsamej treści. Biuro Analiz Sejmowych sporządziło opinię dotyczącą przedmiotowej petycji. Wnioski końcowe petycji są następujące: zawarte w petycji postulaty nie zasługują na uwzględnienie, podjęcie przez Komisję do Spraw Petycji prac nad przedmiotową petycją nie jest zasadne. Dziękuję.

**ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
MAREK PLURA**

Bardzo dziękuję.
Otwieram dyskusję.

Czy mamy jakieś głosy w kwestii tej petycji lub jakieś wnioski? Nie.

W takim razie ja składam wniosek o nieprocedowanie nad tą petycją, analogicznie jak w poprzedniej sytuacji będzie ona rozpatrywana przez sejmową komisję petycji.

Kto z państwa senatorów jest za moim wnioskiem?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę także o głosowanie senatorów uczestniczących zdalnie w naszym posiedzeniu. Za chwilę zamknę głosowanie.

Zamykam głosowanie.

(Starszy Sekretarz Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji Renata Rucińska: 6 głosów za, jednogłośnie.)

Jednogłośnie przyjęto mój wniosek, za co bardzo dziękuję.

I proszę o przejście do punktu dziewiątego naszego posiedzenia, czyli do przedstawienia kolejnej petycji.

**SPECJALISTA W DZIALE PETYCJI
I KORESPONDENCJI W BIURZE ANALIZ,
DOKUMENTACJI I KORESPONDENCJI
W KANCELARII SENATU
ARKADIUSZ WASZKIEWICZ**

Arkadiusz Waszkiewicz, Dział Petycji i Korepondencji.

Niniejsza petycja została wniesiona 8 i 11 grudnia przez podmiot indywidulany, pana Sebastiana Adamowicza. Dotyczy zmiany 2 ustaw. Mianowicie jeśli chodzi o ustawę z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, to zdaniem autora zachodzi konieczność skreślenia w art. 34 ust. 1 słowa „trzykrotność” oraz nadania art. 37 pkt 2 brzmienia: „zmianę wyroku orzekającego rozwód, separację albo unieważnienie małżeństwa w części dotyczącej władzy rodzicielskiej lub kontaktów z dzieckiem;”. W ocenie autora petycji zmiany mają na celu wykonanie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 2 grudnia 2020 r., sygn. akt SK 9/17, oraz zapewnienie spójności ustawy z przepisami kodeksu rodzinnego

i opiekuńczego w zakresie rozstrzygnięć o władzy rodzicielskiej i kontaktach z dzieckiem.

Petycja o tożsamym brzmieniu została złożona do Sejmu. Zdaniem Biura Analiz Sejmowych propozycje petycji zostały oparte na błędnym rozpoznaniu obowiązującego stanu prawnego oraz na nietrafnej analizie wyroku Trybunału Konstytucyjnego. Nie znajduje uzasadnienia przekonanie autora petycji, że wykonanie tego wyroku powinno polegać na zrównaniu stawki opłaty od skargi do sądu okręgowego na orzeczenie Krajowej Izby Odwoławczej ze stawką wpisu wniesionego od odwołania do KIO. Sygnalizowane przez wnioskodawcę pominięcie w treści art. 37 pkt 2 wniosku o zmianę wyroku orzekającego rozwód lub separację w części dotyczącej kontaktów z dzieckiem nie stanowi luki w znaczeniu normatywnym.

Kolejne postulowane przez autora zmiany dotyczą ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o restrukturyzacji hutnictwa żelaza i stali, a konkretnie art. 4 ust. 5 pkt 1, art. 7 ust. 1 pkt 1, art. 24 i art. 25 ust. 1 i 3. Zdaniem autora znajdują się tam odwołania do nieobowiązujących aktów prawnych, nieaktualnego stanu podziału administracji rządowej oraz zmienionych tytułów ustaw. Tożsama petycja została złożona również do Sejmu. Zdaniem Biura Analiz Sejmowych istotnie autor ma rację, że te odwołania są niepoprawne, jednakże, dzięki zastosowaniu wykładni funkcjonalnej, nie nastęcza to kłopotów z określeniem, który organ i w jakim zakresie jest uprawniony do podjęcia konkretnych działań. Dziękuję.

**ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
MAREK PLURA**

Bardzo dziękuję.

Otwieram dyskusję.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w sprawie tej petycji? Nie widzę... A, pan marszałek.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

**SENATOR
MICHAŁ SEWERYŃSKI**

To, co zostało przedstawione w referacie biura, to są argumenty wystarczające do tego, żeby nie procedować dalej tej petycji. I taki wniosek składam.

**ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
MAREK PLURA**

Ja również tak uważam.
I poddaję ten wniosek pod głosowanie.
Kto jest za wnioskiem pana senatora o dalsze nieprocedowanie tej petycji?

Dziękuję.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Poczekamy jeszcze chwilkę na senatorów głosujących zdalnie.

Zamykam głosowanie.

(Starszy Sekretarz Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji Renata Rucińska: 5 za, jednogłośnie.)

Jednogłośnie wniosek pana senatora przyjęto.
Przechodzimy do punktu dziesiątego.

Poproszę o przedstawienie petycji w tym punkcie.

**STARSZY SPECJALISTA
W DZIALE PETYCJI I KORESPONDENCJI
W BIURZE ANALIZ, DOKUMENTACJI
I KORESPONDENCJI
W KANCELARII SENATU
MACIEJ KOWALSKI**

Jeszcze raz Maciej Kowalski.

Są to 3 petycje indywidualne, wniesione przez pana Sebastiana Adamowicza, i są to petycje o zmiany porządkujące, stricte porządkujące, i dotyczą zmiany 3 ustaw.

Autor petycji wnosi o zmianę art. 6 pkt 11 lit. b ustawy o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie w zakresie aktualizacji odwołania do przepisów prawa wodnego. Obecne brzmienie tego przepisu odwołuje się do ustawy – Prawo wodne z 2001 r., która to ustawa utraciła swoją moc z dniem 1 stycznia 2018 r.

Następną postulowaną zmianą jest poprawa odesłania zawartego w art. 27 ust. 5 ustawy o repatriacji do obecnie obowiązującej ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Jak zauważa autor petycji, obecna treść wskazanego przepisu odwołuje się do ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu, która utraciła moc obowiązywania w dniu 1 czerwca 2004 r.

Kolejnym, ostatnim postulatem petycji jest zmiana art. 24 ust. 6 ustawy o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych poprzez zastąpienie w nim wyrazu „turystycznych” wyrazami „hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych”. W uzasadnieniu petycji wskazano, że ustawa powołuje się na swój dawny tytuł. Zmiany te, tak jak powiedziałem, mają charakter porządkujący.

Do Sejmu 8, 9 i 10 grudnia 2020 r. wpłynęły tożsame petycje jak petycja prezentowana, zostały złożone również przez pana Sebastiana Adamowicza. Do petycji zostały sporządzone opinie Biura Analiz Sejmowych. I sejmowe biuro w odniesieniu do postulatu dotyczącego zmiany ustawy o usługach hotelarskich o usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych stwierdziło, że postulat petycji zasługuje na poparcie, wydaje się jednak, że najkorzystniejsze byłoby dokonanie korekty tego przepisu przy okazji zmian merytorycznych w ustawie, aby nie inicjować złożonego procesu legislacyjnego dla jedynie niewielkiej zmiany porządkowej. Co do pozostałych postulatów Biuro Analiz Sejmowych doszło do takich samych wniosków. Dziękuję.

**ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
MAREK PLURA**

Bardzo dziękuję.

Otwieram dyskusję.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę zgłoszeń.

Zatem stawiam wniosek o nieprocedowanie dalsze nad tą petycją.

I zarządzam głosowanie.

Kto z państwa jest za moim wnioskiem?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Jeszcze chwilką dla osób głosujących zdalnie.

Zamykam głosowanie.

I poproszę o zbiorczy wynik.

(Starszy Sekretarz Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji Renata Rucińska: 5 za, jednogłośnie.)

Jednogłośnie za moim wnioskiem. Bardzo dziękuję.

Przed nami punkt jedenasty, który nie dotyczy już bezpośrednio petycji. I dlatego w tym

punkcie czy raczej przed jego rozpatrzeniem chciałbym zwrócić się gorącą prośbą do pana przewodniczącego, do pana marszałka Seweryńskiego, o poprowadzenie obrad komisji w tym punkcie, bo czuję się jeszcze trochę mało doświadczony, jako stażysta...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak, ten punkt dotyczy wstępnej dyskusji nad sprawozdaniem rocznym.

Czy pan marszałek zgodziłby się poprowadzić ten punkt?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

**SENATOR
MICHAŁ SEWERYŃSKI**

Tu przyjęta jest taka procedura, Panie Przewodniczący, że pani dyrektor Antoszkiewicz przedstawia projekt takiego sprawozdania.

(Senator Marek Plura: A, świetnie.)

I dla pozostałych jest pewien czas na delibercje po przedstawieniu tego projektu. A więc w tym momencie ograniczymy się do wysłuchania tego sprawozdania.

Jeżeli będą jakieś głosy w dyskusji, sprawy niecierpiące zwłoki, to możemy dyskusję zrobić także dzisiaj. Ale stanowisko ostateczne będzie najwcześniej za tydzień.

**ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
MAREK PLURA**

Bardzo dziękuję za wsparcie.
I oddaję głos pani dyrektor.

**WICEDYREKTOR BIURA ANALIZ,
DOKUMENTACJI I KORESPONDENCJI
W KANCELARII SENATU
DANUTA ANTOSZKIEWICZ**

Dzień dobry.

Danuta Antoszkiewicz, wicedyrektor Biura Analiz, Dokumentacji i Korespondencji.

Regulamin Senatu w art. 90f nakłada na komisję obowiązek przygotowania sprawozdania z petycji rozpatrzonych w roku poprzednim, a następnie przedstawienia tego sprawozdania na posiedzeniu plenarnym. Jest to obowiązek przewodniczącego komisji.

Na Dziale Petycji i Korespondencji spoczywa obowiązek przygotowania projektu i wstępnych założeń, które chciałabym dzisiaj państwu senatorom przedstawić.

Jest to już kolejne sprawozdanie, które komisja przygotowuje, a następnie będzie przedkładać Senatowi. My, ze strony naszego biura, proponujemy, aby taki układ tego dokumentu, jaki był już do tej pory stosowany, mógł być zachowany. Zatem najpierw są prezentowane zagadnienia wstępne, kwestie proceduralne, następnie chcielibyśmy przedstawić dane statystyczne, a w kolejnej części tego sprawozdania – szczególnie informację dotyczącą każdej z petycji.

Chciałabym przedstawić w dużym skrócie informacje statystyczne dotyczące prac komisji w roku 2020.

Chcę podkreślić, że zmiana kadencji, która odbyła się w roku 2019, dla prac komisji realnie dopiero... Tzn. podjęcie działań dotyczących przede wszystkim kontynuowania prac nad petycjami z IX kadencji odbyło się właśnie w roku 2020. Stąd 31 kontynuowanych petycji zostało rozpatrzonych przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji na posiedzeniach, które miały miejsce w roku 2020. Jednocześnie w końcu 2019 r., czyli już w X kadencji, do komisji zostało skierowanych 38 petycji. Zaś w samym 2020 r. do komisji wpłynęły 134 petycje. Zatem w komisji 2020 r. łącznie znalazły się 203 petycje. To jest, chcę podkreślić, największa jak do tej pory, czyli w okresie rozpatrywania petycji, ich liczba.

Chciałabym też podkreślić, że na bazie petycji, nad którymi prace komisja kontynuowała, tych z IX kadencji, przygotowanych zostało 9 projektów, z czego 4 zostały już skierowane do Sejmu i trwają nad nimi dalsze prace legislacyjne.

Również w 2020 r. 1 z petycji, które wpłynęły już w X kadencji... Również prace nad nią zostały sfinalizowane z uwzględnieniem postulatów zawartych w petycji.

W 2020 r. 3 petycje zostały przekazane, zgodnie z właściwością, do innych organów – 2 petycje zostały skierowane do Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, to były w początku roku, a 1 petycja została skierowana do Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Jeśli taka informacja w dniu dzisiejszym jest dla panów senatorów, dla państwa, wystarczająca, to, tak jak wskazał pan senator, pan

marszałek Seweryński, na następne posiedzenie komisji chcielibyśmy przedłożyć państwu już taki projekt, który mógłby być materiałem wyjściowym do dalszych prac. Dziękuję bardzo.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
MAREK PLURA

Bardzo dziękuję.

Czy ktoś z państwa chciałby teraz jeszcze zabrać głos? Myślę, że nie, najpierw zapoznamy

się szczegółowo z materiałem, który będziemy przyjmować za tydzień.

Bardzo, jeszcze raz bardzo dziękuję, nie tylko za przygotowanie tego materiału, ale też za ten rok wspólnej pracy. Przed chwilą zdaliśmy sobie sprawę z rzeczywistego ogromu, z liczby tych petycji – to rekordowa liczba, ale jest to też zadanie wysoko stawiające poprzeczkę. Bardzo dziękuję.

Rozumiem, że wyczerpaliśmy porządek dzisiejszego posiedzenia.

Dziękuję wszystkim państwu.

Zamykam posiedzenie.

(Koniec posiedzenia o godzinie 15 minut 22)

Kancelaria Senatu

Opracowanie:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk i łamanie:

Centrum Informacyjne Senatu, Dział Wydawniczy